

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی کارکرد شیر، شتر و اسب در ضرب المثل های عربی و فارسی بررسی موردی مجمع الأمثال میدانی و امثال وحکم دهخدا

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

زینة عرفت پور

خلاصه مقاله:

مثل میراث دیرینه و آینه تمام نمای فرهنگ مردم و حاصل اندیشه و تجربه گذشتگان و نمایانگر اعتقادات و آداب و رسوم هر ملتی است. البته شکی نیست که عنصر فرهنگی و ادبی تحت تأثیر موقعیت جغرافیایی هر سرزمینی ویژگیهایی خاص خود را یافته و طبیعت در ساختن و پرداختن آنها به طور آشکاری دست داشته است. تمدن فارسی و عربی نیز در سایه اشتراکات جغرافیایی خود همواره پیوندهای جدایی ناپذیری در حوزه فرهنگی و به ویژه ضرب المثلها داشته اند؛ لذا با بررسی ضرب المثل های هریک از آنها میتوان از زوایای پوشیده فرهنگی هر قوم و ملتی پرده برداشت. در این پژوهش از میان عناصر طبیعت، برخی حیوانات را در ضرب المثل های عربی و فارسی از رهگذر کتاب مجمع الأمثال میدانی و کتاب امثال وحکم دهخدا بررسی می نماییم تا کارکرد آنها در تبیین مفاهیم مختلف مورد ارزیابی قرارگیرد. درواقع در این جستار بر اساس روش توصیفی- تحلیلی، شیر، شتر و اسب که در شکل گیری ضرب المثل های عربی و فارسی نقش پررنگی داشته اند، به طور مقایسه ای مورد بررسی قرار می گیرند تا شباهتها و تفاوت های این ضرب المثلها به نوعی روشن شود و مفاهیم مورد نظرشان تبیین گردد و در نهایت نوع نگاه عربها و ایرانیان به این حیوانات، از رهگذر بررسی ای-ن ضرب المثلها منعکس شود. یکی از مهمترین نتایجی که در این پژوهش بدان دست یافتیم، این است که ای-ن حیوانات در ضرب المثل های عربی و فارسی، گاه برای نمایاندن خصلتها و ویژگیهای مثبت و منفی انسان بهکار میروند و گاه رفتارهای طبیعی و مثبت و منفی انسانها را مطرح میکنند و گاهی مفاهیم انتزاعی را به صورت ملموس برای ما به تصویر می کشند.

کلمات کلیدی:

ضرب المثل های عربی، ضرب المثل های فارسی، حیوانات، شیر، شتر، اسب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121580>

